

โคลงสุภาพษิตอศปปกรณ์า

มีที่มาจาก นิทานอีสป แปลมาจากนิทานกรีกฉบับอังกฤษซึ่ง
ในสมัยรัชกาลที่ ๕ นิยมอ่านเรื่องแปลจากตะวันตก โดยเฉพาะนิทานอีสป
ซึ่งมีคติสอนใจในการดำเนินชีวิต

หมายถึง เรื่องเล่าของอีสป

มาจากคำว่า อศป หรือ อีสป

(ชื่อนักเล่านิทาน)+ปกรณ์ (คัมภีร์ หนังสือ เรื่อง)

โคลงสุภาพษิตอศปกรณำ ราชสีห์กับหนู

ภาษาไทยกับครูพี่ตี่ตี๋ - อาจารย์พีระเสก บริสุทธิ์บัวทิพย์

โคลงสุภาพษิตอศปกรณำ

ราชสีห์กับหนู

มีราชสีห์ตัวหนึ่งนอนหลับ มีหนูตัวหนึ่งวิ่งไปบนหน้า ราชสีห์
นั้นตกใจตื่น ลุกขึ้นด้วยความโกรธ จับหนูไว้ได้จะฆ่าเสีย หนูจึงอ้อนวอน
ว่า ถ้าเพียงแต่ท่านไว้ชีวิตข้าพเจ้า ข้าพเจ้าคงจะแทนคุณท่านที่มีใจดีเป็น
แน่ ราชสีห์หัวเราะแล้วก็ปล่อยเขาไป อยู่มาไม่ช้ากว่านี้นัก ราชสีห์ต้อง
พรานจับผูกไว้ด้วยเชือกแข็งแรงหลายเส้น หนูได้ยื่นราชสีห์ร้องจึงจำได้

โคลงสุภาพษิตอศปกรณำ

ราชสีห์กับหนู

ก็ขึ้นมาช่วยกัดเชือก ปล่อยราชสีห์ออกได้ แล้วจึงร้องว่า ท่านยิ้มเยาะ
ความคิดข้าพเจ้าที่คงสามารถที่จะช่วยท่าน ท่านไม่หมายว่าจะได้รับอันใด
ตอบแทน เดียวนี้ท่านคงทราบแล้วว่า ถึงเป็นหนูตัวหนึ่ง ก็อาจที่จะให้
ความอุปถัมภ์ท่านได้

โคลงสุภาพษิตอศปกรณำ

ราชสีห์กับหนู

อย่าควรประมาณผู้

สบเคราะห์คราวขัดสน

เกลือกเขาสบร้ายดล

มากพวกคงมีผู้

ทรพล

สุดรู้

ใดเหตุ มีเฮ

ระลึกเค้าคุณสนอง

โคลงสุภาสิตอศปปรณำ

บิดากับบุตรทั้งหลาย

ชายผู้หนึ่ง มีบุตรหลายคน บุตรนั้นวิวาทกันและกันมิใคร่ขาด
บิดาแก้ไขวิวาทโดยคำตักเตือนสั่งสอนสักเท่าใดบุตรก็มีฟัง อยู่มาวันหนึ่ง
บิดาจึงสั่งสอนบุตรทั้งหลายให้ไปมาไม้เรียวมามัดให้กำหนึ่ง ครั้นได้มาแล้ว
จึงเรียกบุตรทั้งปวงมาทีละคน ให้หักกำไม้เรียวนั้นเป็นท่อนเล็กๆ บุตรทั้ง
ปวงต่างคนต่างหักจนหมดกำลังก็ไม่สามารถที่จะหักออกได้

โคลงสุภาวชิตธิศปกรณา

บิดากับบุตรทั้งหลาย

บิดาจึงแก้ออกเสีย แล้วเอาไม้เรียวนั้นที่ละอันส่งให้บุตรทั้ง
ปวงหัก ก็หักโดยง่าย บิดาจึงว่ากับบุตรทั้งหลายว่า ลูกเอ๋ย ถ้าเจ้าเป็นใจคน
เดียวกันเข้ากันอุดหนุนกันและกัน เจ้าจะเหมือนไม้ทั้งกำนี้ คั้ตรูทั้งหลาย
จะปองร้าย ก็ไม่มีอันตรายอันใดได้ แต่ถ้าเจ้าจะต่างคนต่างแตกกัน ก็
จะพลันอันตราย เหมือนไม้เรียวทั้งปวงอันเดียวกันนี้

โคลงสุภาพษิตอศปกรณา

บิดากับบุตรทั้งหลาย

เชื้อวงศ์วายรักร้อย

ริษยา กั้นเฮย

ปรปักษ์เบียนปีทา

ง่ายแท้

ร่วมสู้ร่วมรักษา

จิตร่วม รวมแฮ

หมื่นอมิตร บ มิแพ้

เพราะพร้อมเพรียงผจญ

โคลงสุภาสิตอิศปปกรณ์า

สุนัขป่ากับลูกแกะ

ภาษาไทยกับครูพี่ต๋อ - อาจารย์พีระเสก บริสุทธิ์บัวทิพย์

โคลงสุภาวชิตติศปปกรณ์า

สุนัขปากับลูกแกะ

สุนัขตัวหนึ่งมาพบลูกแกะพลัดฝูงมาตัวหนึ่ง คิดว่าเราจะให้ลูกแกะ
นั้นลงเนื้อเห็นด้วย สุนัขปากนั้นสมควรจะกินตัวเขาเอง จึงได้กล่าวถ้อยคำว่า
เฮ้ย เมื่อปีกลายนี้ มึงดูถูกกูใหญ่นัก ลูกแกะจึงตอบด้วยน้ำเสียงเศร้าโศกว่า
ไม่มีเลย เมื่อนั้นข้าพเจ้ายังไม่เกิด สุนัขปากจึงว่า เจ้ากินหญ้าในท่าเลขของข้า
ลูกแกะตอบว่าหาไม่ได้เลยเจ้าชะ ดีฉันยังไม่รู้รสหญ้าเลยจนเดี๋ยวนี้

โคลงสุภาวชิตธิศปกรณำ

สุนัขปำกับลูกเกะ

ยังไม่เคยกิน สุนัขปำจึงว่า เจ้ากินน้ำในบ่อของข้า ลูกเกะตอบว่าหา
ไม่ได้เลยเจ้าชะ ดีฉันยังไม่เคยกินน้ำเลย เพราะในเวลานี้ น้ำนมมารดาดีฉัน
เท่านั้นเป็นทั้งอาหารและน้ำ สุนัขปำมีรู้ที่จะว่าอย่างไร ก็เข้าจับลูกเกะแล้ว
ว่า เกอะข้าไม่อดอาหารเปล่าละ ถึงเจ้าจะปฏิเสธก็ช่างเจ้า

โคลงสุภาวชิตธิศปกรณำ

สุนัขปากับลูกแกะ

ชาติกักขฬะดุร้าย

สันดาน

คงจะหาสิ่งพาล

โทษให้

ถึงจะกล่าวคำหวาน

คำชอบ ก็ดี

หาญหักเอาจนได้

ตั้งข้อเขาประสงค์

โคลงสุภาวชิตติศปกรณำ

กระต่ายกับเต่า

วันหนึ่ง กระต่ายตัวหนึ่งยิ้มเยาะเต่าว่าเท้าสั้นเดินก็ช้า เต่าหัวเราะแล้วตอบว่า ถึงท่านเร็วเหมือนลม ถ้าวิ่งแข่งข้าพเจ้าจะเอาชนะท่านได้ กระต่ายเห็นว่าเต่าจะวิ่งเร็วได้เหมือนดั่งที่เต่าอวดตัว ก็รับสัญญาจะแข่งขันแล้วนัดกันว่าจะให้สุนัขจิ้งจอกเป็นผู้เลือกทาง แลกำหนดที่แพ้ชนะ ครั้นถึงกำหนด กระต่ายกับเต่าก็ออกเดินพร้อมกัน

โคลงสุภาวชิตติศปกรณำ กระต่ายกับเต่า

ภาษาไทยกับครูพี่ตี่ตี๋ - อาจารย์พีระเสก บริสุทธิ์บัวทิพย์

โคลงสุภาวชิตติศปปกรณ์า

กระต่ายกับเต่า

เต่านั้นเดินไม่ได้หยุดสักอึดใจเดียว ถึงก้าวช้า แต่ฝีเท้าเสมตรงไป
จนถึงที่สุดทาง กระต่ายนั้นเชื่อความเร็วแห่งธรรมดาของตัว ก็ไม่สู้จะเอาใจ
ใส่ในการที่จะแข่ง ไปหน่อยหนึ่งก็พุบตัวลงนอนเสียข้างทางก็เลยหลับไป
ครั้นตื่นขึ้นคิดขึ้นได้วิ่งไปโดยเร็วเต็มกำลัง เมื่อถึงที่หยุดก็เห็นเต่าอยู่ที่นั้น
ก่อนนานแล้ว

โคลงสุภาสิตอิศปกรณำ

กระต่ายกับเต่า

เชื่อเร็วแรงเร็วทั้ง	เขาวนชาญ	เขี้ยวแฮ
แม่นประมาทมละการ	กิล้ำ	
โหนดช้าอุตสำหรับหาญ	ห่อนหยุด	ยั้งเฮย
ตั้งเต่ากระต่ายทำ	แข่งช้าชนะเร็ว	